

# Доля

Наталія Грегуль

А долі конем не об'їдеш,  
Судилося що — не минеш,  
Начертані зверху дороги  
Босоніж по стерні пройдеш.

Читай долю з ліній долоні  
Їх як не старайсь — не зітреш,  
Цю карту натальну ще в лоні,  
Записував космос з небес.

Життя закодовані сенси,  
У формулах, цифрах, словах,  
Не вірю казкам екстрасенсів,  
Фатальність моя — в відчуттях.

Невдачі, поразки й помилки  
В житті неминучі, хоч плач,  
Та важать як срібнії нитки,  
Щоб долю як килим зіткати.

Хоч знаками вишита доля —  
Туманний нагадує шлях,  
Напомацки йду боса й гола,  
Крізь терни думок й поривань.

Веди мене, зірко щаслива,  
Гори, моя зіронько, сяй,  
О доле, жалій, незрадлива,  
Мене в самоті не лишай.

Не дай обездоленій бути,  
Постій, потривай, поцілуй,  
Ласкавою будь, до минути,  
Не зраджуй, не бий, не кепкуй.

Хай буде все так, як судилось,  
Як зорі зійшлися в ту мить

На все у житті Божа милість —  
Живу поки зірка горить.

22.12.2025